

**HOTĂRÂREA CURȚII
DIN 26 MAI 1982¹**

**Comisia Comunităților Europene
împotriva
Regatului Belgiei**

„Libera circulație a lucrătorilor”

Cauza 149/79

În cauza 149/79,

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE, reprezentată de consilierul său juridic, domnul Jean Amphoux, în calitate de agent, asistat de domnul Louis Dubouis, profesor la Facultatea de Drept și de Științe Politice a Universității Aix-Marseille III, cu domiciliul ales în Luxemburg, la biroul Oreste Montalto, membru al departamentului său juridic, bâtiment Jean Monnet, Kirchberg,

reclamantă,

împotriva

REGATULUI BELGIEI, reprezentat de ministrul Afacerilor Externe, al cărui agent este domnul Robert Hoebaer, director în Ministerul Afacerilor Externe, al Comerțului Exterior și al Cooperării pentru Dezvoltare, cu domiciliul ales în Luxemburg, la Ambasada Belgiei, 4 Rue des Girondins, Residence Champagne,

pârât,

susținut în pretențiile sale de

REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA, reprezentată de domnii Martin Seidel și Eberhardt Grabitz, în calitate de agenți, cu domiciliul ales în Luxemburg, la cancelaria Ambasadei Republicii Federale Germania, 20-22 Avenue Emile Reuter,

REPUBLICA FRANCEZĂ, reprezentată de G. Guillaume, în calitate de agent și de P. Moreau Defarges, în calitate de agent supleant, cu domiciliul ales în Luxemburg, la Ambasada Franței, 2 Rue Bertholet,

REGATUL UNIT, reprezentat de W. H. Godwin, Assistant Treasury Solicitor, în calitate de agent, cu domiciliul ales în Luxemburg, la Ambasada Regatului Unit, 28 Boulevard Royal,

intervenienți,

¹ Limba de procedură: franceza.

având ca obiect o acțiune în neîndeplinirea de către Regatul Belgiei a obligațiilor ce decurg din articolul 48 din Tratatul CEE, precum și din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, impunând condiția cetățeniei pentru accesul la locuri de muncă ce nu intră sub incidența articolului 48 alineatul (4) din Tratatul CEE,

CURTEA,

compusă din domnii J. Mertens de Wilmars, președinte, G. Bosco, A. Touffait și O. Due, președinți de cameră, P. Pescatore, Lord Mackenzie Stuart, A. O’Keeffe, T. Koopmans, U. Everling, judecători,

avocat general: domnul S. Rozès,
grefier: domnul P. Heim

pronunță prezenta

HOTĂRÂRE

1 Prin cererea depusă la grefa Curții la 28 septembrie 1979, Comisia Comunităților Europene a introdus, în temeiul articolului 169 din Tratatul CEE, o acțiune având ca obiect recunoașterea faptului că Regatul Belgiei, „impunând sau permițând impunerea cetățeniei belgiene ca o condiție de recrutare pentru locurile de muncă care nu intră sub incidența articolului 48 alineatul (4) din tratat, nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul articolului 48 din tratat și al Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 privind libera circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității” (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 5/vol. 1, p. 11).

2 Prin Hotărârea din 17 decembrie 1980 (Rec. 1980, p. 3881), Curtea a definit anumite criterii care permit determinarea domeniului de aplicare a excepției care figurează la articolul 48 alineatul (4) din tratat, în privința locurilor de muncă care, astfel cum este cazul celor în litigiu, sunt oferite de administrațiile publice.

3 Elementele de informare conținute de dosarul cauzei și furnizate de părți în cursul procedurii scrise și orale, nu permit totuși Curții să aprecieze cu certitudine natura efectivă a funcțiilor proprii locurilor de muncă în cauză și să determine care sunt, printre aceste locuri de muncă, cele care nu intră în domeniul de aplicare al articolului 48 alineatul (4). Prin urmare, aceasta a invitat părțile să reia examinarea problemei controversate, luând în considerare principiile de interpretare definite de Curte și ținând seama de particularitățile fiecărui loc de muncă.

4 Hotărârea din 17 decembrie 1980 menționată anterior prevede astfel în dispozitiv următoarele:

„Comisia și Regatul Belgiei vor reexamina chestiunea în litigiu în lumina considerațiilor juridice ale prezentei hotărâri și vor redacta un raport adresat Curții cu privire la rezultatul acestei examinări înainte de 1 iulie 1981. După această dată, Curtea va pronunța o hotărâre definitivă.”

5 Comisia și Regatul Belgiei, neputând să ajungă la un acord cu privire la un raport unic pe care să îl prezinte împreună Curții, au depus, la 29 și, respectiv, 30 octombrie — după amânarea termenului din 1 iulie 1981 — două rapoarte separate. Din aceste rapoarte rezultă că între părți se menține neînțelegerea cu privire la problema de a ști dacă, în lumina considerațiilor juridice cuprinse în Hotărârea din 17 decembrie 1980, locurile de muncă în litigiu intră, total sau parțial, în categoria celor cărora li se aplică rezerva de la articolul 48 alineatul (4) din tratat. În schimb, nu există nicio divergență între părți în ceea ce privește natura sarcinilor și a responsabilităților pe care le presupune fiecare loc de muncă în litigiu, care sunt descrise în termeni aproape identici în ambele rapoarte.

6 În aceste condiții, Curții îi revine sarcina să soluționeze litigiul, examinând dacă și în ce măsură locurile de muncă în litigiu, astfel cum sunt descrise în cele două rapoarte menționate anterior, trebuie să fie considerate drept locuri de muncă care intră sub incidența domeniului de aplicare a articolului 48 alineatul (4), astfel cum este definit în Hotărârea din 17 decembrie 1980.

7 Din hotărârea menționată anterior, în special din punctele 12 și 19, rezultă că locurile de muncă în sensul articolului 48 alineatul (4) din tratat sunt cele care au o legătură cu activitățile specifice ale administrației publice, în măsura în care aceasta este investită cu exercitarea prerogativelor de putere publică și cu responsabilitatea de a apăra interesele generale ale statului, cărora trebuie să le fie asimilate interesele proprii ale colectivităților publice, precum administrațiile municipale.

8 Comisia a recunoscut în mod întemeiat că, ținând seama de sarcinile și de responsabilitățile care le sunt inerente, unele dintre locurile de muncă în litigiu, descrise în rapoartele menționate anterior, pot avea caracteristici care le determină să intre în domeniul de aplicare a excepției de la articolul 48 alineatul (4) din tratat, având în vedere criteriile stabilite de Hotărârea Curții din 17 decembrie 1980. Este vorba de locurile de muncă ce figurează sub denumirea de „controlor șef al biroului tehnic”, „controlor principal”, „controlor al lucrărilor”, „controlor al inventarelor” și paznic de noapte” din administrația comunală din Bruxelles, precum și de „arhitect” din administrațiile comunale din Bruxelles și Auderghem. În consecință, aceste aspecte ale litigiului pot fi considerate soluționate.

9 În schimb, în ceea ce privește celelalte locuri de muncă reluate în cele două rapoarte în cauză, nu rezultă, ținând seama de natura funcțiilor și a responsabilităților pe care le presupune, că acestea constituie „locuri de muncă în administrația publică”, în sensul articolului 48 alineatul (4) din tratat.

10 Argumentarea dezvoltată de Regatul Belgiei cu privire la anumite locuri de muncă în Société Nationale des Chemins de Fer Belges (Societatea națională a căilor ferate

belgiene) (SNCB) și în Société Nationale des Chemins de Fer Vicinaux (Societatea națională a căilor ferate locale) (SNCV), și conform căreia problema admiterii de personal străin trebuie să fie luată în considerare în special în funcție de eventualitatea apariției unei situații periculoase pentru siguranța statului, nu poate fi acceptată în temeiul articolului 48 alineatul (4) din tratat. O astfel de argumentare se bazează pe o ipoteză din afara cadrului juridic al acestei dispoziții.

11 Pentru aceste motive, este necesar să se constate că, impunând sau permițând impunerea condiției cetățeniei în vederea accesului la locurile de muncă la care se face trimitere în rapoartele depuse de părți la 29 și 30 octombrie 1981, altele decât posturile de „controlor șef al biroului tehnic”, „controlor principal”, „controlor al lucrărilor”, „controlor al inventarelor” și „paznic de noapte” din administrația comunală din Bruxelles, precum și de „arhitect” din administrațiile comunale din Bruxelles și Auderghem, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CEE.

Cu privire la cheltuielile de judecată

12 În temeiul articolului 69 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul de procedură, în cazul în care părțile cad în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, Curtea poate decide ca fiecare parte să suporte propriile cheltuieli de judecată în totalitate sau parțial.

13 Întrucât Regatul Belgiei a căzut în pretenții cu privire la mai multe capete de cerere din apărarea sa, este necesar să fie obligat să suporte jumătate din cheltuielile de judecată pretinse de Comisie. Intervenienții își suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

CURTEA,

hotărăște:

- 1. Impunând sau permițând impunerea condiției cetățeniei în vederea accesului la locurile de muncă la care se face trimitere în rapoartele depuse de părți la 29 și 30 octombrie 1981, altele decât posturile de „controlor șef al biroului tehnic”, „controlor principal”, „controlor al lucrărilor”, „controlor al inventarelor” și „paznic de noapte” din administrația comunală din Bruxelles, precum și de „arhitect” din administrațiile comunale din Bruxelles și Auderghem, Regatul Belgiei nu și-a îndeplinit obligațiile care îi revin în temeiul Tratatului CEE.**
- 2. Regatul Belgiei este obligat la plata a jumătate din cheltuielile de judecată pretinse de Comisie. Intervenienții își vor suporta propriile cheltuieli de judecată.**

Mertens de Wilmars Bosco Touffait Due
Pescatore Mackenzie Stuart O'Keeffe Koopmans Everling

Pronunțată în ședință publică la Luxemburg, 26 mai 1982.

Grefier
P. Heim

Președinte
Mertens de Wilmars